

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Baconi Baronis de Verulamio, Vice-Comitis S.
Albani, Summi Angliæ Cancellarii, Opera omnia, Quæ
extant: Philosophica, Moralia, Politica, Historica ...**

Bacon, Francis

Francofurti ad Moenvm, 1665

XVIII. De Peregrinatione in partes exteras.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10497643-5

videmus, tempora ipsa, in *Atheismum* procliviora, (qualia fuerunt *Augusti Cesarii*,) tranquilla fuisse. At *Superstitione* compluribus regnis & Rebus publicis ruinae fuit: introducit enim novum *Primum Mobile*, quod omnes *Imperio Sphaeras* rapit. *Magnificus Superstitionis* populus; Atque in omni *Superstitione* sapientes stultis obsequuntur; Atq; argumēta *Practica* succumbunt, ordine perverlo. Gravis fuit ille sermo quorundam *Prælatorum* in *Concio Tridentino*, in quo doctrina *Theologorum Scholasticorum* plurimum potuit; Nimirum, *Scholasticos Astronomis* similes fuisse, qui *Eccentricos Circuitos*, & *Epicyles*, & hujusmodi *Orbium machinas* finixerunt, quo *Phaenomena servare*, et si sati scrieret, nihil tale revera existere: Eodem modo, etiam *Scholasticos* complura subtilia & perplexa *Axiomata* & *Theorematum* invenisse, quo *Practica Ecclesiæ* caverent. *Superstitionis* causæ sunt; *Grati* & *seniuales Ritus* ac *Ceremonie*; Externæ & *Pharisaicae sanctorum Excessus*; *Traditionum* major quam par fuerit reverentia, que Ecclesiæ non potest non onerare; *Strategemata Prælatorum*, quibus utuntur ad ambitionem propriam, & lucrum; Nimirum *Intentionum bonarum Favor*, qui Novitatibus & iudeo-syncreticis Januam aperit; *Exemplorum* importuna & inepta petitio ab humanis, quæ in Divina transferantur; quæ necessario parit phantasiarum male coharentium mixturam; Postremo *Tempora barbara*, cum calamitatibus & perturbationibus coniuncta. *Superstitione*, sine velo, deformis res est; Etenim sicut Simia, similitudo cum Homine deformatatem addicit & *Superstitionem*, similitudo cum Religione. Et quemadmodum cibi salubres corrumpuntur in vermiculos; ita ritus & formulæ bona & & sanæ corrumpuntur in observantias pusillas & superfluas. Quin & non caret *Superstitione* quandoque *Superstitionis* fuga; cum se tanto saniorem & puriorum viam inire putent homines, quanto à *Superstitutionibus*, prius receptis, longius deflexerint. Itaque curæ esse debet, in Religione reformatâ, ut sit in corpore purgando, / ne fana cum corruptis simul evanescunt; Quod fere fit, ubi *Reformatio* regitur à populo.

XVIII.

DE PEREGRINATIONE IN PARTES
EXTERAS.

Peregrinatio in partes exteriores, in Junioribus pars instructionis est; In Senioribus, pars experientia. Qui proficisciatur in *Partes Exteras*, antequam in Lingua Gentis, quam adit, aliquis fecerit progressus, ad *Ludum Grammaticum* vadit, non ad *peregrinandum*: Ut adolescentes peregrinentur sub Tute, aut Servo aliquo experto, probo; modo talis sit, qui Linguam calleat, quique Regionem illam ante adiverit; unde posset eos instruere; que in illa *Regione*, ubi peregrinantur, digna spectata & cogniti sint; quæ amicitiae & familiaritates contrahendæ; que denique studia & disciplinae ibi vigeant. Alter enim adolescentes peregrinabuntur cucullati, & foras prospicent parum. Mirabile certe, in *Navigationibus*, ubi nihil aspici datur præter Cœlum & Pontum, confidere confusse homines *Diaria*; Verum in *Peregrinationibus* per Terram, in quibus totres occurunt observanda, plerumq; hoc omitti; Ac si fortuita magis in codicillo mererentur referri, quam quæ de industria observantur. *Diaria* igitur in usu sunt. Res spectandæ & ob-

servandæ sunt istæ: Aula Principum, præsertim cū Legatos exteros admittunt; Judicia & Curiae, cum caussæ perorantur; & similiter Consistoria Ecclesiastica; Tempa & Monasteria, cum Monumentis in illis extantibus; Mœnia & Munitiones Urbium & Oppidorum; Portus & Sinus; Antiquitates & Ruinas; Bibliothecæ, Collegia, Disputationes, & Prælections ubi habentur, Naves & Carinae; Palatia, & Horti magnifici & amici prope Urbes magnas: Armaria; Navalia; Cellæ & Horrea publica; Loci Excambii; Burlæ; Cellæ Mercium; Exercita equitationum, Muneris Gladiatorij; Militum delectus & instructio, cum familibus; Comœdia, illæ faciliter ad quas homines melioris notæ spectatum veniunt: Thesauri monilium & vestium; Curiositates & raritates: Deniq; quicquid in locis, quæ transiunt, sit celebre aut memorabile. De his omnibus, à Tutoribus, aut Servis prædictis diligenter inquirendū. Quantum ad Triumphos, Saltationes sub latra, Convivia, Nuptias, Funera, Stippicia capitalia, & hujusmodi Spectacula, non opus est ut reducantur hominibus in memoriam: Attamen non sunt certe illa prorsus negligenda. Sitib; cordi sit, fructum *Peregrinations* adolescentis in compendium redigere, utq; brevi spatio multū colligat, hoc faciendū præcipio. Primo ut dictum est in Lingua aliquis profectus faciendus antequa proficiscatur. Tum adjungendus est Servus aliquis aut Tutor, qui *Regionem* pernōrit, ut & jam dictū est. Habet etiam præsto Librum aliquem, aut Chartam Chorographicam, Religionis illius, ubi peregrinatur; Quæ instar Clavis erit ad inquirendum. Conficiat etiam *Diarium*. Ne moretur longius, in una Urbe, aut Oppido: Plus certe aut minus, prout Locus meretur, sed minimè diu. Imo, dum moratur in aliqua *Civitate*, aut *Oppido*, mutet sepius hospitiū, ex una parte *Oppidi* in alterā; Nam & hoc certe magnes est attrahendi familiaritates, & consuetudines hominum compluriū. Secludat se ut plurimum à consortio popularium suorum, atq; in iis locis vietit, ubi simul convivantur homines melioris notæ ex natione ubi peregrinatur. Etiam cum de loco in Locum itineratur, paret sibi Literas commendatorias, ad personam aliquam eminentiorem, degentem in loco quo se transfert; Ut ejus favore & opera utatur, in iis, quæ spectare aut cognoscere desiderat. Hoc modo *Peregrinationis* utilitatem accelerare poterit. Quatenus ad familiaritates & amicitias, quæ inter peregrinandum adjungentur sunt; Utilissima omnium est illa *Secretarium*, & Ministrorum interiorum quibus Legati utuntur. Hoc enim pacto, in una regione peregrinando, etiam plurimum regionum notitiam & experientiam ad se attrahet, & fugit. Visitet etiam & adeat personas in unoquoq; genere egregias, quæ magni apud exteros nominis sunt: ut possit notare: quomodo Os, Vultus, & corporis lineamenta & motus, respondeant Famæ. Quantum ad Rixas & Simultates: cum cura & diligentia sunt illæ vitandas. Obseruit sapissime circa amores, compositiones, præsidentiā, & verba contumeliosa. Et caveat in primis quivis à consortio hominū iracundorū, & qui facile inimicitias suscipiunt: Illi enim eū suis immiscebūt contentionibus. Quando *Peregrinator* domum revertitur, nihilominus regiones, in quibus peregrinatus est, nū relinquat prorsus pone: Verū conservet, & colat amicitiam eorum, cū

Ddd 2 quibus

quibus familiaritatem contraxit, iis dico qui sunt ex dignioribus, per literas. Et *Peregrinatio* sua potius manifestetur & apparent in sermonibus suis; quam in vestitu, aut gestu: etiam in sermonibus suis potius meditetur quid sobrie respondeat, quam ad narrations facilis & pronus sit. Illud etiam in eo sit conspicuum, quod mores patrios cum moribus exteris non commutaverit: Sed potius quod consuetudines patrias, iis, quae peregere dicit, tanquam floribus asperserit.

XIX.

DE IMPERIO.

Miser proculdubio est animi status; pauca habere qua appetas, multa qua mettas; Attamen hoc ipsum *Regibus* fere proprium est: Qui in supremo gradu collocati, non habent ad quod alpient; Id quod animos eorum reddit languores: Atque contra habent phantasmata plurima periculorum & umbrarum volitantium; Id quod animos corū reddit minus serenos. Hinc etiā emanat & alter ille effectus, quem *Scriptura Regibus* tribuit: *cor Regis sit inscrutabile*: Etenim lufpicionum multitudine, & absentia affectus aliquujus predominantis qui reliquis imperet, cujusvis animum reddit exploratu difficultem. Hinc quoque emanat & illud, Quod *Reges* sapenumero desideria sibi ipsis creent, atque ad nugas animum adjicant: Interdum ad ædificia extruenda; Interdum ad *Ordinem* aliquem ant *Collegium* instituendum; Interdum ad personam aliquam evehendam; Interdum ad artem aliquam mechanicam aut manus excellentiam exercendam: ut *Nero* studi pulsandæ citharae, *Domitianus* sagittis collimandis, *Commodus* gladiatoriæ, *Caracalla* aurigationi. Hoc illis incredibile videtur, qui Axioma illud norunt: *Animum humanum, magis exhilarari & refici, progrediendo in rebus parvis, quam consistendo in rebus gradibus*. Videre etiam est *Reges*, qui sub *Imperij* sui initii in victoriis & provinciis subjudandis, maxime felices fuerunt (cum vix possibile sit ut perpetuos progressus faciant, verum ut fortunam suam aliquando adversam & retrogradam experiantur) sub fine superstitionis & melancholicos evasisse: Ut contigit *Alexandro Magno*, *Diocletiano*, ac nostra ætate *Carolo Quinto*; & aliis. Qui enim prægredi semper confluavit, & in obicem tandem impingitur, tui ipsius favore excidit, neque amplius res est qua fuit.

Dicamus nunc de vera *Imperi Temperatura*; Quam servare, res ardua est & rara. Etenim tam *Temperies*, quam *Intemperies*, ex contraria confidunt. Verum alias est contraria misere, alia alternare. Responsum *Apollonii*, egregia prudentia plenum est. Interrogabat eum *Vespasianus*, *Quid Neroni ruina fuisse?* Respondit: *Nero Citharam perire pulsare & accommodare noverat*; At in imperando chordas interdū nimium distendebat, interdū eas nimium relaxabat. Atque certissimi est, Nihil auctoritatem agit; destruere, ac inæqualem, & quasi subfultoriam, atque intempestivam *Potentie* alternationem, nunc rigidus intensa, nunc laxius remissa.

Veruntamen & hoc verum est, moderni temporis prudentiam, circa *Principum* negotia tractanda, in hoc potissimum versari, ut conquerantur magis & aptentur remedia & subterfugia malorum & periculorum, cum ingruerint; quam ut prudentia solida & constanti depellantur & summoveantur,

antequam impendeant. Verum hoc nihil aliud est, quam in agone cum Fortuna experiri: Caveant autem homines, ne obdormiscant circa turbarū materias primas, & inchoamenta. Nemo siquidem scintillam, incendiū parturam, prohibere potest, nec regiones metiri, unde eruptura sit. In *Principiū* negotiis interveniū proculdubio multæ difficultates & impedimenta; At sapenumero maxima impedimenta sunt, *Principiū* ipsorum affectus & mores. Etenim *Principiū* frequenter accedit, ut contradictoria plane appetant; sicut re ē *Tacitus*: *Sunt plerumque Regum voluntates vehementes, & inter se contraria. At Potestia nimia solecismus est, credere, se posse finem rei pro arbitrio assequi: neque tamen media procurare.*

Regibus intercedit negotium cum *Nationibus* viciniis, cum *Uxoribus* propriis, cum *Liberis* suis, cum *Prelatis* & *Clero*, cum *Proceribus Regni*, cum *Nobilibus* secunda *Classis* sive *Generosis*, cum *Meritoribus* suis, cum *Plebe Regni*, cum *Militibus* suis. Atque à singulis horum impendent pericula, nisi adhibeat cura.

Quod ad *Vicinos* attinet, præscribi non potest *Regula* aliqua certa *Cautionis*, propter occasionū varietatem, unica excepta, qua semper tenet. Ea est, ut *Principes* huic rei perpetuo invigilent, ne quis ex *Viciniis* in tantum excrescat: (vel novis territoriis augmentis, vel commercium ad se trahendo, vel propius accedendo, & similibus: quo maiorem nanciscatur lœdendi potestatem, quam ante habuerat. Sane, durante Triumviratu illo *Regum*, (*Henrico Octavo Anglo, Francisco Primo Gallo, & Carolo Quinto Hispano*), ea viguit inter ipsos diligentia, ut nemo trium vel palmarum terra acquirere potuisset, quin reliqui duo statim rem ad æquilibrium deducerent: neque pacem fœnore redimere sufficerent. Idemque præstebat *Feebus* illud, (cui *Guicciardinus* securitatem *Italiae* attribuit), iustum inter *Ferdinandum Regem Neapolitanum*, *Laurentium de Medices*, & *Ludovicum Sforzam*, *Principes* alterum *Florentie*, alterum *Mediolani*. Neque recipienda est *Opinio* quorundam ex *Scholaisticis*: *Bellum justus suscipi non posse nisi ob injuriam, aut provocationem precedentem*. Siquidem justus metus imminentis, periculi etiā violentia aliqua non præcesserit, proculdubio belli causa est competens & legitima.

Quantum ad *Uxores*; Extant exempla ejus generis crudelie & atrocia. *Livia*, infamis ob beneficium *Augusti*: *Roxolana* uxor *Solymani*, perniciē intulit *Mustapha* celeberrimo illi *Principi*; Atque alias successionem, & Domum, *Mariti* lui, perturbavit. *Edvardi Secundi Regis Angliae uxor*, operā præbuit præcipuum, in *Mariti* sui de *Regno* deturbatione, & nece. Hoc genus periculi maxime timendum, cum *Regina Liberos* ex priore *Marito* suscepserunt, aut in adulterio degunt.

Quantum ad *Liberos*; Ab iis etiam ortæ Tragediae plurimæ. Atque generaliter, suspiciones arrepta à *Paribus*, in *Filiis* suos, infausta exierunt. *Mustapha* (quem antea nominavimus) cædes, stirpi *Solymani* adeo fatalis fuit, ut successio *Sultano*rum, usque in hodiernum diem, pro suspecto habeatur, velut sanguinis ementiti, quia *Solymanus* Secundus putabatur suppositius. Cædes etiam *Crispi*, *Principis* summæ spei, inflicta per Patrem suum *Constantium Magnum*, similiter ejus Familia fatalis fuit